

നവംബർ 1

യഹോവേ, എന്റെ വായ്ക്ക് ഒരു കാവൽ നിർത്തി എന്റെ അധരദ്വാരം കാക്കണമേ - സങ്കീ. 141 : 3

നമ്മുടെ മനസ്സിനും വിചാരങ്ങൾക്കും ശക്തമായ കാവലിടുന്നപക്ഷം പ്രവൃത്തികൾക്കും വാക്കുകൾക്കും കാവൽനിൽക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം കുറവായിരിക്കും. ഇവിടെയാണ് നാം വിശേഷിച്ചും ജാഗ്രത പുലർത്തേണ്ടത്. “ഹൃദയത്തിന്റെ നിറവിൽ നിന്നാണ് വായ് സംസാരിക്കുന്നത്”. മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് നടത്തയിലും സംസാരത്തിലും മുഖംമൂടിയില്ലാത്ത പുതിയ സൃഷ്ടികളാണ് ഈ പൊതുതത്ത്വത്തിനു പ്രത്യേകിച്ചും ഭൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കുന്നത്. ഹൃദയം നിഷ്കപടമായതുകൊണ്ട് ഒരുവേള മുൻകാലത്തെ അപേക്ഷിച്ച് കരുതലോടുകൂടി സംസാരിച്ചില്ലെന്നുവരാം. എന്നിരുന്നാലും “ഒരുവൻ വാക്കിൽ തെറ്റാതിരുന്നാൽ അവനാണ് പൂർണ്ണൻ” (യാക്കോ. 3:2) എന്ന അഷ്ടാസ്മതൊലവചനം അവൻ ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ. - (R 3305:5) സങ്കീ.39:1-3; യാക്കോ.3:2,5-10

നവംബർ 2

യഹോവയല്ലോ; തന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യട്ടെ - 1 ശമു. 3 : 18

എന്തായിരിക്കും നമ്മുടെ ഏറ്റവും വലിയ ക്ഷേമത്തിനുകുക എന്നു നാം അറിയുന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ കാമ്യമെന്നുകരുതി നാം മോഹിക്കുകയും കരസ്ഥമാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വസ്തുക്കൾ വാസ്തവത്തിൽ നമുക്കു ദോഷകരമാകാം. “കർത്താവു തനിക്കുള്ളവരെ അറിയുന്നു” എന്നും അവൻ എല്ലാറ്റിനെയും അവരുടെ നന്മയ്ക്കുപകരിക്കുമാറു പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നു എന്നും ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ക്ലേശങ്ങളുടെയും പരീക്ഷകളുടെയും സംഭ്രാന്തിയുടെയും കരിനിഴലിനെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ദീപശിഖയുമായി മുറിച്ചു കടക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. നമുക്ക് ആരുമായിട്ടാണോ കാര്യമുള്ളത്, അവന്റെ ഇത്താനം, സ്നേഹം, ശക്തി ഇവയെ ചോദ്യം ചെയ്യാതെ നാം കർത്താവിനായി ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുകയും ദിവ്യവിചാരണ നമുക്കായി നിശ്ചയിക്കുന്ന ഏതനുഭവത്തെയും ക്ഷമാപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും വേണം - (R 2806:4, 2888:2) ഇയ്യോ.1:18 - 22;2:5-10.

നവംബർ 3

പരിക്ഷയിൽ അക്ഷെടാതിരിപ്പാൻ ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; ആത്മാവ് ഒരുകുമുള്ളത്, ജഡമോ ബലഹീനമത്രേ.- മത്താ. 26 : 41

ചിലർ ജാഗരിക്കുന്നില്ല, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. മറ്റുചിലർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല, ജാഗരിക്കുന്നു. രണ്ടും തെറ്റാണ്. സുരക്ഷിതവും ഉചിതവുമായ ഒരേയൊരുവഴി കർത്താവിന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശംപോലെ രണ്ടും ഏകോപിപ്പിക്കുകയാണ്. തിരുവെഴുത്തിൽനിന്നുള്ള മുഴുവൻ പ്രോത്സാഹനത്തിനായും അവയുടെ നിവൃത്തിയുടെ തെളിവുകൾക്കായും അവന്റെ സാന്നിധ്യത്തെയും ആസന്നമായ മഹായുഗപരിവർത്തനത്തെയും വിളിച്ചോതുന്ന അടയാളങ്ങൾക്കായും നാം ജാഗരിക്കണം. വിശ്വാസത്തിലും പ്രത്യാശയിലും വിശ്വസ്തതയിലും സ്നേഹത്തിലും ബലപ്പെടാൻ സഹായകമായ എല്ലാറ്റിനും വേണ്ടി നാം ജാഗരിക്കണം. ഉണർന്നിരിക്കുന്നതോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറ്റിരിക്കുകയും വേണം. കർത്താവിന്റെ ജനങ്ങൾ എന്ന നിലയ്ക്കു നാം കൂട്ടായി പ്രാർത്ഥിക്കണം. ഭവനങ്ങളിൽ കൂടുംബമായി പ്രാർത്ഥിക്കണം. രഹസ്യത്തിൽ ഒറ്റയ്ക്കും പ്രാർത്ഥിക്കണം - (R 2775:5) എഫെ.6:18-20; മത്താ.25:1-13.

നവംബർ 4

അവൻ തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ചു ദാസരൂപം എടുത്തു - ഫിലി. 2 : 7

ഒരേ സമയം രണ്ടു യജമാനന്മാരെ സേവിക്കുന്നതിനും ഇരുവരെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും വ്യത്യസ്തതാത്പര്യം വച്ചുപുലർത്തുന്ന അവരോടു നീതിപുലർത്തുന്നതിനും ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല. അപ്രകാരം തന്നെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാനും ദൈവത്തെയും നീതിയെയും സേവിപ്പാനും അതേസമയം തന്നെ വർത്തമാനവ്യവസ്ഥാകാലത്തിന്റെ കർത്താവും “ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു”വുമായിരിക്കുന്ന എതിരാളിയെയും അവനോടു സഖ്യത്തിലിരിക്കുന്നവരെയും പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാനും കഴിയുന്നതല്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപം ശേഖരിക്കുകയും ദൈവവിഷയകമായി സമ്പന്നരാകാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കർത്താവിന്റെ സമർപ്പിതജനം, സമർപ്പണം ചെയ്യാതെ, പ്രവർത്തനമേഖല എന്തായിരുന്നാലും യഥാർത്ഥത്തിൽ മാമോനെയും സ്വാർത്ഥത്തെയും ഈ ആയുസ്സിനെയും സേവിച്ചുകൊണ്ട്, രാജ്യത്തിനു യോഗ്യരാകേണ്ടതിന് ഈ താത്പര്യങ്ങൾ ബലി ചെയ്യാത്തവരുടെ, ഇടയിൽ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കരുത് - (R 2715:5)

2.കൊരി.8:9; മത്താ.4:8-10

നവംബർ 5

ദേവാലയത്തിന്മേൽ ഒരു മഹാപുരോഹിതൻ നമുക്കുള്ളതുകൊണ്ട് നാം വിശ്വാസത്തിന്റെ പൂർണ്ണനിശ്ചയം പൂണ്ടു പരമാർത്ഥഹൃദയത്തോടെ അടുത്തു ചെല്ലുക - എബ്രാ. 10 : 21, 22

നമ്മിൽ നല്ല പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചവൻ ഒരിക്കലും തന്റെ നിർണ്ണയത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുന്നവനല്ല എന്നോർക്കുക. നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അവനുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, മഹാപാപപരിഹാരബലിയിലുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസം വ്യക്തവും സുദൃഢവുമെങ്കിൽ, ഏതു കാര്യത്തിലും നമ്മുടെ ഇഷ്ടമല്ല അവന്റെ ഇഷ്ടം സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടുമാറ് നമ്മുടെ സമർപ്പണം പൂർണ്ണവും സമഗ്രവുമായിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്കു വിശ്വാസത്തിന്റെ പൂർണ്ണനിശ്ചയം പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയും. ദൈവം മാറാത്തവൻ എന്നും നാം അവന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങളോടും ക്രമീകരണങ്ങളോടും യോജിച്ചു നിൽക്കുന്നു എന്നും മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ അവന്റെ കരുണാപുരസ്സരമായ വിചാരണകളെല്ലാം നമുക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നു നാം അറിയുന്നു. ഇതാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ പൂർണ്ണനിശ്ചയം - കർത്താവിലുള്ള അചഞ്ചലമായ ഉറപ്പ് - (R 2643:1) എബ്രാ.9:11-15

നവംബർ 6

സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ ജീവനും വിശുദ്ധിയും ദൈവത്തിനു പ്രസാദവുമുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിപ്പിൻ - റോമ. 12 : 1

നമുക്കുള്ളതെല്ലാം കർത്തൃസേവയ്ക്കായി അർപ്പിക്കുക എന്നത് ന്യായയുക്തമായിരിക്കേത്തന്നെ അനായാസവുമാണ്. നമ്മോട് ഇത്രയേറെ അലിവും കരുണയും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവന് നാം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിലും എത്രയോ നിസ്സാരം. സമർപ്പണത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടു പ്രതിഫലത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ പോലും ഇതായിരിക്കണം നമ്മുടെ വീക്ഷണം. എന്നാൽ ദൈവം വലിയ പ്രതിഫലവും അനുഗ്രഹങ്ങളും വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കെ സമർപ്പണത്തിനുള്ള ആഹ്വാനം നിരസിക്കുന്നത്, ദിവ്യകാരുണ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ അജ്ഞത മാത്രമല്ല പ്രത്യേക നൈമിഷികമായ സ്വാർത്ഥഭോഗങ്ങൾക്കു മാത്രമുതകുന്ന ക്ഷണികമായ ഈ ആയുസ്സിനെയും കർത്താവിനോടൊരുമിച്ചുള്ള ആനന്ദത്തിന്റെ സനാതനയുഗത്തെയും താരതമ്യപ്പെടുത്താനുള്ള മനസ്സിന്റെ അശക്തിയെയും ആണ് വിളിച്ചറിയിക്കുന്നത് - (R 2642:5) വേല്യ.22:21-23; റോമ.6:8-13

നവംബർ 7

യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും ദൈവവചനവും നിമിത്തം തല ചേരുകയെടുത്തവരുടെ ആത്മാക്കളെയും ഞാൻ കണ്ടു - വെളി. 20 : 4

ഈ ശിരശ്ചേരും അക്ഷരാർത്ഥമല്ല, സാദൃശ്യാർത്ഥമാണ്; എന്നിരുന്നാലും തികച്ചും അർത്ഥവത്താണ്. സ്പെഷ്യൽ കൂട്ടം മരിക്കുന്നതു കൂടാതെ ശരീരമാം സഭയുടെ ശിരസ്സായി ദൈവം നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തു ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ ശിരസ്സുകളോടും ആധിപത്യങ്ങളോടും നിയമകർത്താക്കളോടും ബന്ധം വിടർത്തുന്നതിനെ ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സ്ഥാപനങ്ങളുടെ തലവന്മാരെയും മേലധികാരികളെയും യജമാനസ്ഥാനത്തുനിന്നു ചേരിച്ചെറിഞ്ഞാൽ പോരാ, സ്വന്തമായ ശിരസ്സും ഇച്ഛയും കൂടെ ഇല്ലാതാകണം. പകരം കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം അംഗീകരിക്കണം; അവനെ ശിരസ്സായി സ്വീകരിക്കണം. റോമ.6:3-ൽ ഈ ചിന്താഗതിയാണ് അപ്പൊസ്തലൻ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. ശിരസ്സായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടം ക്രിസ്തുശരീരത്തിലേക്കു സ്നാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അവിടെ അവൻ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അവന്റെ മരണത്തിലേക്കുള്ള സ്നാനം തന്നെ. അതായത് മനസ്സിന്റെ പൂർണ്ണസമർപ്പണം, മരണപര്യന്തമുള്ള ജീവാർപ്പണം തന്നെ - (R 2700:6) 1 യോഹ.2:15-17.

നവംബർ 8

നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമം വ്യഥാ എടുക്കരുത് - പുറ. 20 : 7

ഈ കല്പന ആത്മീയ യിസ്രായേലിനു നൽകപ്പെട്ടതല്ലെങ്കിലും ഇതിന്റെ ആത്മാവ് നമുക്കും ബാധകമാണെന്നതു വ്യക്തമാണ്. നാം ക്രിസ്തുവിൻ നാമം നമ്മുടെ നാമമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ശിരസ്സിന്റെ പരിശുദ്ധ നാമം സമർപ്പിതർക്കെല്ലാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നിലയ്ക്കു നാം എത്ര സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരാകണം. നാം സ്വയം ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് ഉചിതമാണ്. “കർത്താവിന്റെ നാമം വ്യർത്ഥമായി ധരിച്ചു എന്നു വരാതിരിക്കാൻ ഞാൻ കരുതലോടെയിരിക്കണം. ലോകത്തിൽ അവന്റെ പ്രതിപുരുഷനും സ്ഥാനപതിയുമെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ വഹിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തിന്റെ മാനുഷതയിലും അന്തസ്സിലും ഉത്തരവാദിത്വത്തിലും ഞാൻ അഭിമാനം കൊള്ളണം. ആ നാമത്തിന് അപമാനജനകമാകാതെ എന്റെ ഓരോ ചുവടുവയ്പും ആവോളം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ആയിരിക്കണം. മറിച്ച് ഓരോ വിചാരവും വാക്കും പ്രവൃത്തിയും തിരുനാമമഹത്വത്തിന് ഉതകേണ്ടതിന് ഞാൻ ഉത്സാഹിക്കും” - (R.3275:2) യെഹെ.43:7-9; സഭ്യ.30:8,9.

നവംബർ ൭

ജഡാഭിലാഷം ആത്മാവിനും ആത്മാഭിലാഷം ജഡത്തിനും വിരോധമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു ചെയ്യാതെവണ്ണം അവ തമ്മിൽ പ്രതികൂലമല്ലോ - ഗലാ. 5 : 17

ഇത് വിശ്രമരഹിതമായ ഒരു വൻപോരാട്ടമാണ്. എന്തെന്നാൽ പുതിയ മനസ്സ് മുൻതൂക്കമാർജ്ജിച്ചു ശരീരത്തെ അടിമപ്പെടുത്തി തനിക്കു മുമ്പിൽ തോൽവി സമ്മതിക്കാൻ അതിന്റെ മേൽ സമർത്ഥം പ്രയോഗിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഈ മർത്യശരീരം യഥാർത്ഥത്തിൽ മരിച്ചിട്ടില്ല. അതു ലോകവും ശത്രുവായ സാത്താനുമായി നിരന്തരം സമ്പർക്കത്തിൽ വരികയും അതു മുഖേന സഭാ ഉത്തേജിതമാകയും ഭൗമികമായ ആകുലങ്ങൾ മോഹങ്ങൾ രീതിഭേദങ്ങൾ, കഠിനയത്നങ്ങൾ, ഏറ്റുമുട്ടലുകൾ, പുതിയ മനസ്സിനോടുള്ള എതിർപ്പ് ഇവ മൂലം പരുഷമാകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ദൈവപൈതലും ഇപ്രകാരമുള്ള അനുഭവങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തരല്ല. അകത്തും പുറത്തും പോരാട്ടം. ഇതു വിജയംവരെയുള്ള ഒരു യുദ്ധമാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം പോരാട്ടത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായ മഹാപ്രതിഫലം ലഭിക്കയില്ല. എന്തെന്നാൽ കർത്താവിന്റെ കൃപയും ശക്തിയും മൂലം പുതിയ മനസ്സ് അഥവാ ഇച്ഛാശക്തി മർത്യശരീരത്തിന്മേൽ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു വിജയം വരിക്കുമെങ്കിലും മരണം വരെ സംഘട്ടനത്തിനു വിരാമമില്ല - (R 3275:2) എഫെ.6:10-18; 2തിമൊ.4:7,8.

നവംബർ 10

സന്തോഷം ... അനീതിയിൽ സന്തോഷിക്കാതെ സത്യത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു - 1 കൊരി. 13 : 4,6

നീതിയെയും അനീതിയെയും സംബന്ധിച്ച പ്രമാണങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ദൃഢമായി വേരൂന്നിയിട്ടുണ്ടോ? നേട്ടങ്ങൾക്ക് ഉപകരിച്ചാൽപോലും അനീതിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാതെ അതിനെ അപലപിക്കാനും നീതിയുടെ പക്ഷത്ത് ഉറച്ചു നിൽക്കാനുമുള്ള നിശ്ചയദാർഢ്യം എനിക്കുണ്ടോ? എന്റെ ചില മുൻവിധികളെ ഖണ്ഡിക്കുന്നതോ, എന്റെ ചില ഭൗമിക താല്പര്യങ്ങൾക്കു ഹാനികരമോ ആയിരുന്നാൽപോലും സത്യത്തിലും അതിന്റെ പുരോഗതിയിലും ആഹ്ലാദിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ഞാൻ നീതിയുടെയും സത്യത്തിന്റെയും ഭാഗത്താണോ? കർത്താവിന്റെ ജനങ്ങളുടെ ആത്മാവെന്ന് അപ്പൊസ്തോലൻ ഇവിടെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ദൈവസന്തോഷം സ്വാർത്ഥത്തിന് തീർത്തും അതീതമായ ഒന്നാണ്. അതു നിയതമായ പ്രമാണങ്ങളിൽ ആധാരപ്പെട്ടതാണ്. ആ പ്രമാണങ്ങൾ നാൾതോറും വ്യക്തമായി വിവേചിക്കപ്പെടേണ്ടതും എന്തുവിലകൊടുത്തതും എപ്പോഴും മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതുമാണ് - (R3151:3) മത്താ.22:37-40;

1.കൊരി.13:1-8.

നവംബർ 11

സകല സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തോടു വീര്യം (ധീരത) കൂട്ടിക്കൊൾവിൻ - 2 പത്രോ. 1 : 5

ശരിയുടെ പാത മുറുകെപ്പിടിക്കാൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്കയും അങ്ങനെ പ്രലോഭനങ്ങളോട് എതിർത്തു നിൽക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴും തീരുമാനം പ്രവൃത്തിപഥത്തിലാക്കാൻ മടിച്ചുനിൽക്കുന്നു എന്നതാണ് ദൈവജനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു വലിയ പ്രയാസം. “ഇത്തവണ ഏതായാലും നിനക്കു കീഴ്പ്പെടാൻ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല” എന്നു പലരും പരീക്ഷകനോടു പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ പരീക്ഷകനു തിരിച്ചുവരാനുള്ള ഒരു അവസരത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ അവർ മനസ്സിൽ തുറന്നിടുന്നു. ഇതിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ഏറ്റവും ഉചിതം. പരീക്ഷകനെ നാം തീർത്തും പറഞ്ഞയയ്ക്കണം. ആ വഴിക്കുള്ള പരീക്ഷണം ഇനിയും പന്തിയല്ലെന്നു പരീക്ഷകനുപോലും തോന്നത്തക്കവിധം ഉറച്ചതാകണം നമ്മുടെ നിലപാട്. “സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടുപോകൂ; ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തെ മാത്രമേ ആരാധിച്ചു സേവിക്കൂ” - (R 3299:6) 1.പത്രോ.5:6-10

നവംബർ 12

അവിശ്വാസി ആകാതെ വിശ്വാസി ആയിരിപ്പിൻ - യോഹ. 20 : 27

കർത്താവിൽ, അവന്റെ നന്മയിൽ, അവന്റെ ശക്തിയിൽ, അവന്റെ ഇത്താനത്തിൽ, അവന്റെ സ്നേഹത്തിൽ അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കാത്ത പക്ഷം അവനോടു സമീപസ്ഥരാകാൻ നമുക്കു കഴികയില്ല. വിശ്വാസം എന്നതു നട്ടുവളർത്തേണ്ടതാണ്. ഗലീലക്കടൽ കൊടുങ്കാറ്റിൽ ഇളകിമറിഞ്ഞപ്പോൾ ഭയന്നു നിലവിളിച്ച അപ്പൊസ്തോലന്മാർ ക്രമേണ വിശ്വാസത്തിൽ അടിക്കടി ബലപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ അവന്റെ അസാന്നിധ്യത്തിലും അവന്റെ കാൽച്ചുവടുകൾ തെളിഞ്ഞുകാണാത്ത സ്ഥാനത്തും അവനെ വിശ്വസിക്കാൻ അവർ ശക്തരായി. കർത്താവിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുകയും നമ്മുടെ ഗതകാല ജീവിതാനുഭവങ്ങളെയും അവന്റെ വചനത്തിൽനിന്നുള്ള ഈ പാഠങ്ങളെയും പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നമ്മുടെ പ്രതിദിന പാഠങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗമാകണം. അങ്ങനെ അവനിലുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസം ദൃഢമുഖവും അടിസ്ഥാനമുള്ളതുമാകും - (R 3338:5) എഫെ.3:16-19; കൊലൊ.2:6-9.

നവംബർ 13

നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളത് ഇന്നതെന്നു നിങ്ങളുടെ പിതാവ് അറിയുന്നു -
മത്താ. 6 : 8

അതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ യാചനകളും അപേക്ഷകളും കർത്താവിനോടുള്ള നിലവിലിടങ്ങളും ഹൃദയത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിനുവേണ്ടി, ആത്മനിറവിനുവേണ്ടി, ആത്മീയാഹാരത്തിനുവേണ്ടി, നവചൈതന്യത്തിനും ശക്തിക്കും വേണ്ടിയായിരിക്കണം. പ്രകൃതിസാധാരണമായ നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചെന്നപോലെ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ട വഴികൾ ഏവയെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന നിലയ്ക്കു നമ്മുടെ ആത്യന്തിക നന്മയ്ക്ക് ഉതകുന്നതെന്തെന്നും അവൻ അറിയുന്നു. ഇതു നാം അവനു വിട്ടുകൊടുക്കുക. അവൻ നമുക്ക് അനുവദിച്ചുതരാത്ത കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നാം ശഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അവനു പ്രസാദകരമല്ല. അത് അവനിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ തെളിവല്ല. മറിച്ച് സംശയത്തിന്റെയും നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ളവ അവൻ നൽകുമെന്ന തന്റെ വാഗ്ദാനം ലംഘിക്കുകയോ വിസ്മരിക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്ന ഭയത്തിന്റെയും തെളിവാണു് - (R 3338:6) മത്താ.6:26-34

നവംബർ 14

നിങ്ങളെത്തന്നെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ ..... എന്തെന്നാൽ ആട്ടിൻകുട്ടത്തെ ആദരിക്കാത്ത കൊടിയ ചെന്നായ്ക്കൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കടക്കും. ശിഷ്യന്മാരെ തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വലിച്ചുകളവാനായി വിപരീതോപദേശം പ്രസ്താവിക്കുന്ന പുരുഷന്മാർ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു് എഴുന്നേൽക്കും - അപ്പൊ.20:28-30

സഭയുടെ അംഗങ്ങൾ ഈ ദുഃസ്വാധീനങ്ങൾക്കു വിധേയരാക്കപ്പെടുക എന്നത് അവരുടെ പരീക്ഷയ്ക്കും അച്ചടക്കത്തിനും അന്തിമ പരിശോധനയ്ക്കും ആവശ്യമാണ്. എന്തെന്നാൽ അവയുടെമേൽ വിജയം വരിക്കുന്നവർക്കാണ് മഹാപ്രതിഫലത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം. ദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തത, അവന്റെ വചനത്തിലുള്ള വിശ്വാസം, സത്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള എരിവ്, നിന്ദയിലും പീഡയിലും മരണത്തെപ്പോലും അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ക്ഷമാപൂർവ്വമായ സഹിഷ്ണുത, സഭയെ യഥാകാലം വിടുവിച്ചു മഹത്തൃപ്തപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയിലും നിർണ്ണയത്തിലുമുള്ള അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസം ഇവ സംബന്ധിച്ച ക്രിസ്തുവിനു നേരിട്ട അതേ പരീക്ഷകളെ അഭിമുഖീകരിച്ച് അവനോടുകൂടെ രാജ്യത്തിൽ പങ്കാളികളാകാൻ നമുക്കുള്ള അർഹത നാം തെളിയിക്കണം. അപ്രകാരം വിശ്വസ്തത തെളിയിക്കുന്നവർക്കുള്ളതാണ് 91-ാം സങ്കീർത്തനം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സാന്ത്വനം - (R 3331:3) മത്താ.7:13-20.

നവംബർ 15

അവനിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നവൻ അവൻ നടന്നതുപോലെ നടക്കേണ്ടതാകുന്നു - 1 യോഹ. 2 : 6

നന്മയായ ഏതിനോടുമുള്ള പൊതുവായ സമീപനത്തിലും ബന്ധത്തിലും നമ്മുടെ കർത്താവു നടന്ന പ്രകാരമാകണം നമ്മുടെ നടപ്പ്. തിന്മയെ ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നതിലും ഇതു തന്നെയാകണം നമ്മുടെ പ്രമാണം. ആവോളം ക്രിസ്തുവിന്റെ കാൽച്ചുവടുകളിൽ ആയിരിക്കണം നമ്മുടെ നടപ്പ്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം നമ്മുടെ അപൂർണ്ണ ജഡത്തിൽ നടപ്പു സംബന്ധിച്ചു കർത്താവിന്റെ സർവ്വസമ്പൂർണ്ണതയുടെ പടിയിൽ എത്താൻ നമുക്കു കഴിയുമെന്നോ കഴിയണമെന്നോ അല്ല. കർത്താവു ജഡം സംബന്ധിച്ചുപോലും പൂർണ്ണനായിരുന്നല്ലോ. ഇവിടെ അർത്ഥത്തിന് അതിവ്യാപ്തി കല്പിക്കേണ്ടതില്ല. അവൻ നടന്നതുപോലെ, അതേ വഴിയിൽ, അതേ ദിശയിൽ, അവൻ അംഗീകരിക്കുകയും സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്ത അതേ ലാക്കിലേക്കും അളവിലേക്കും നടക്കണമെന്നേ വിവക്ഷയുള്ളൂ - (R 3237:5) യോഹ.15:4-11.

നവംബർ 16

അവൾ തന്നാൽ ആവതു ചെയ്തു - മർക്കൊ. 14 : 8

നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വീണ്ടെടുപ്പുകാരനെ നേരിട്ടു ശുശ്രൂഷിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം നമുക്കില്ല. എന്നാൽ സ്നേഹത്തിന്റെയും അനുകമ്പയുടെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും സുഗന്ധതൈലം കൊണ്ടു കർത്താവിന്റെ “സഹോദരന്മാരെ” അഭിഷേകം ചെയ്യാനുള്ള സുവർണ്ണാവസരം നമുക്കുണ്ട്. നമ്മുടെ സ്വാർത്ഥപരിത്യാഗത്തിന്റെ അളവാണ് തൈലത്തിന്റെ മൂല്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അത് ഏറെ വിലപ്പെട്ടതാണ്. അവന്റെ സഹോദരന്മാർക്കു ചെയ്യുന്നതോ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതോ എല്ലാം അവനു ചെയ്യുന്നതോ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതോ ആയിട്ടാണല്ലോ അവൻ എണ്ണുന്നത്. എല്ലാവരുടെയും വിശേഷാൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെയും അവന്റെ ശിഷ്യഗണത്തിന്റെയും നേർക്കു നമുക്കുള്ള കാര്യത്തിന്റെയും അഭ്യുദയകാംക്ഷയുടെയും വിലപ്പെട്ട സുഗന്ധതൈലംകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളാകുന്ന വെൺകൽഭരണികൾ നിറഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. സ്നേഹാദരങ്ങളാകുന്ന തൈലത്തിന്റെ സൗരഭ്യം ഇന്നു നമുക്കു പകരാൻ കഴിയുന്നത് അവന്റെ ശിഷ്യവൃന്ദത്തിന്മേലാണ്. എന്തെന്നാൽ നാം അവനുള്ളവരാണ് - (R 2448:5, 2744:3) മർക്കൊ.12:3844; മത്താ.10:40-42

നവംബർ 17

നിന്റെ എല്ലാ വഴികളിലും നിന്നെ കാക്കേണ്ടതിന് നിന്നെക്കുറിച്ച് അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരോട് കല്പിക്കും - സങ്കീ. 91 : 11

ദൈവസന്നിധിയിൽ “കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടവരെന്ന നിലയിൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്കായി ജ്യാഗരിക്കുന്ന” വിശ്വസ്തരായ ചില ഇടയന്മാരെയും ഉപദേശിക്കുകയും ദൈവം എഴുന്നേൽപ്പിക്കുമെന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ദൈവവചനത്തെ വളച്ചൊടിച്ചുകൊണ്ട് കൗശലപൂർവ്വമായ ന്യായവാദങ്ങൾവഴി നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ വശീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ദുരുപദേശക്കാർ എഴുന്നേൽക്കുമെന്നതും സത്യമാണ്. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ പൈതൃകങ്ങൾ ഋജുബുദ്ധികളായി വിശ്വാസപരമായ ഏതു വിഷയത്തിനും “കർത്താവ് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” എന്ന അടിസ്ഥാനം നിർബന്ധമാക്കുകയും തിരുവെഴുത്തുകൾകൊണ്ടു സകലവും ശോധനചെയ്യുന്ന പക്ഷം അസത്യത്തിൽനിന്നു സത്യത്തെ വേർതിരിച്ചറിയാൻ അവർ ശക്തരാകും. അപ്രകാരം ചെയ്തിട്ട് ഉറപ്പുള്ളവരും കുലുങ്ങാത്തവരുമായിരിപ്പാൻ പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലൻ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു നമ്മുടെ ഇടയനും കർത്താവുമായവൻ യഥാർത്ഥ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി കരുതിക്കൊള്ളും - (R 3332:2)

(എബ്രാ. 13:7-17).

നവംബർ 18

യഹോവയുടെ ദൂതൻ അവന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ ചുറ്റും പാളയമിറങ്ങി അവരെ വിടുവിക്കുന്നു - സങ്കീ. 34 : 7

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ലൗകികശക്തികൾ അവന് എതിരായി വരികയും ശത്രുക്കളെ ചെറുത്തുനിൽക്കാൻ സ്വന്തനിലയിൽ അവൻ അശക്തനാകയും ചെയ്യാം. മാംസരക്തങ്ങളാകുന്ന ശത്രുക്കൾക്കുപുറമെ ഉന്നതങ്ങളിലെ ദുഷ്ടശക്തിയോട് അന്ധകാരപ്രഭാവമായ പിശാചിനോടും അവന്റെ സേവകവൃന്ദത്തോടും അവനു പടവെട്ടേണ്ടതായും വരാം. എന്നാലും നമ്മുടെ എതിർപക്ഷത്തുള്ളവരേക്കാൾ നമ്മുടെ പക്ഷത്തുള്ളവൻ വലിയവനാകുന്നു എന്നും സ്വർഗ്ഗീയസേനയാകെ ദിവ്യനിയോഗത്തിനു വിധേയരാണെന്നും ദിവ്യജ്ഞാനത്തിനനുസരണമായി ദിവ്യദൗത്യത്തിന്റെ നിർവഹണത്തിനായി നിയോഗിക്കപ്പെടുമെന്നും ഉള്ള എതിർവശം അറിയുന്നതോടെ ദൈവപൈതളിന്റെ ഉറപ്പ് ദൃഢീഭവിക്കുന്നു! - (R 2140:6) മത്താ.18:10;4:3-11.

നവംബർ 19

നമുക്കു ജാഗരിച്ചും സുബോധമായുചിരിക്കാം - 1 തെസ്സ. 5 : 6

ദൈവത്തിനു പ്രസാദകരമായ ശുശ്രൂഷ എന്താണെന്നതു സംബന്ധിച്ച് കർത്താവ് നൽകിയിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പ്രവൃത്തിപഥത്തിലാക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ ജാഗരണം. നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതന്റെ കാൽച്ചുവടുകളിൽ നടപ്പാൻ ആവോളം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് നമുക്കു നമ്മെക്കുറിച്ചുതന്ന ജാഗരികാം. ഘനശാലികളായിരിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ നമുക്കു സുബോധത്തോടെ വസിക്കാം. സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ സ്വഭാവവും നിർണ്ണയവും സംബന്ധിച്ചുള്ള മിഥ്യാബോധം പുലർത്തുന്നവരിൽ സർവ്വസാധാരണമായിരിക്കുന്ന ചിന്താകുലങ്ങളിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രരായി കർത്താവിൽ നാം സന്തുഷ്ടരും സൗഭാഗ്യവാന്മാരുമായിരിക്കേത്തന്നെ കർത്തൃശുശ്രൂഷയോടനുബന്ധിച്ച് ലഭിക്കുന്ന അവസരങ്ങളെ വിലമതിക്കുന്നതിലൂടെ സുബോധത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ പ്രകടിപ്പിക്കണം. അതായത് പിന്നീടു ദുഃഖിക്കാൻ വകയാകുമാറ് നാം നിർവിചാരികളും ഉദാസീനരുമായി അവസരങ്ങളും അവകാശങ്ങളും കൈവിട്ടു പോകാൻ ഇടയാകരുത് - (R 3056:5) 1.പത്രോ.5:8-10

നവംബർ 20

ഇവ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ ഒരുന്നാളും ഇടറുകയില്ല - 2 പത്രോ. 1:11

നമ്മുടെ ലംഘനങ്ങളെ മറച്ചുകൊള്ളുന്നതിനും അനുദിനമുള്ള നമ്മുടെ പോരായ്മകളെ നികത്തുന്നതിനും ക്രിസ്തുവിൻനീതിയെ ആശ്രയിക്കാതെ ഇവയെല്ലാം നാം പൂർണ്ണമായി അനുഷ്ഠിക്കുക എന്നതല്ല ഇടറാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥ. പിന്നെയോ നമുക്കു കണക്കിടപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിൻനീതിയിലുള്ള വിശ്വാസത്തോടു കൂട്ടിച്ചേർത്ത്, നമ്മുടെ കഴിവിനൊത്ത് ഈ സുകൃതങ്ങളെല്ലാം നാം ശീലിച്ചുകൊണ്ടാൽ നമുക്കു വീഴ്ച ഭവിക്കയില്ല എന്നാണർത്ഥം. സ്വന്തം നീതിയിൽ ആശ്രയിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടാതെ, വിശ്വാസത്താൽ നമുക്ക് അവകാശമായിത്തീർന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതിയിൻനിലയകി ധരിച്ചുകൊണ്ട് ആവുന്നതെല്ലാം ചെയ്തശേഷവും നാം പ്രയോജനമില്ലാത്ത ദാസന്മാർ തന്നെ. അതേസമയം “സൂക്ഷ്മതയോടെ” ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൂടി നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കായി പ്രവർത്തിക്കയും വേണം. ദൈവത്തെ കാണുവാൻ ഏതു മനുഷ്യനും അനുപേക്ഷണീയമായ വിശുദ്ധി പാലിക്കാനും പാപത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ ക്രിസ്തുവിൻനീതി കണക്കിടപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്നറിഞ്ഞു കൊള്ളണം - (R 2155:6) എബ്രാ.3:1-6.

നവംബർ 21

എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ വിവിധ പരീക്ഷകളിൽ അക്ഷയമുണ്ടാകാൻ അത് അശേഷം സന്തോഷം എന്ന് എണ്ണുവിൻ - യാക്കോ.1 : 2

പരീക്ഷകളെല്ലാം അവസാനിച്ചിട്ടു ജേതാക്കളുടെ നിരയിൽ നാം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എന്നു നിശ്ചയമായും നാമെല്ലാം കൂടെക്കൂടെ ആഗ്രഹിച്ചുപോകുന്നു. എന്നാൽ സഹിഷ്ണുതയ്ക്കും വിശ്വാസത്തിനും ആശ്രയബോധത്തിനും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു ശുദ്ധീകരണവേല നിർവഹിക്കാനുണ്ട്, മനസ്സിന് കർത്താവിനോടു വിധേയത്വവും അനുസരണവും ഉണ്ടാകണം. ആ നല്ല പ്രവൃത്തി തുടരട്ടെ. പരീക്ഷകൾ പ്രയോജനകരമായ ഏതെങ്കിലും പാഠങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുമെങ്കിൽ നമുക്കു സന്തോഷിക്കാം. സ്വഭാവം ദൃഢപ്പെടാൻ, സത്യത്തിനും നീതിക്കുംവേണ്ടി അചഞ്ചലരായി നിലകൊള്ളാൻ, സ്വന്തം ദൗർബ്ബല്യങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ബോധവാന്മാരാകാൻ, അവയ്ക്കെതിരെ കൂടുതൽ കരുതലോടിരിപ്പാൻ പരീക്ഷകൾ ഉപകരിക്കട്ടെ. ഭാഗികമായ വിജയത്തിനു മാത്രം ഉതകിയിട്ടുള്ള പോരാട്ടങ്ങൾപോലും പ്രയോജനപ്രദമാണ്. സമ്പൂർണ്ണ പരാജയം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽപോലും ഫലം സ്വഭാവദൃഢീകരണവും ആ വഴി പൂർവ്വാധികമായ തീക്ഷ്ണതയ്ക്കുള്ള ദൃഢനിശ്ചയവും കർത്തൃസന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വമായ ഹൃദയവിനയവും ആയിരിക്കാം - (R 3001:5) 1.പത്രോ.1:5-7; റോമ.5:1-5.

നവംബർ 22

നിന്റെ ആലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എരിവ് എന്നെ തിന്നുകളഞ്ഞു - സങ്കീ. 69 : 9

തണുപ്പന്മാരിലും വരുംവരായ്കകൾ ആലോചിച്ചു കാലം കളയുന്നവരിലും മറ്റു പല സദു്ഗുണങ്ങളും കണ്ടെന്നുവരാം. കർത്താവു കൃപാലുവെന്ന് ഒരിക്കൽ ആസ്വദിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് ശീതവാനോ ശീതോഷ്ണവാൻ പോലുമോ ആയിരിക്കാൻ പാടില്ല. അവരിൽ കൊളുത്തപ്പെട്ട ദൈവസ്നേഹം ഒരു തീക്ഷ്ണജ്വാലയായി കത്തിപ്പടരണം. യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ച് ഇത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ പ്രസാദത്തിന് ഒരു കാരണം ഇതായിരുന്നു. കർത്താവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രസാദം കണ്ടെത്താനാഗ്രഹിക്കുന്നവരെല്ലാം നീതിക്കും സത്യത്തിനുംവേണ്ടി അപ്രകാരമുള്ള തീക്ഷ്ണതകൊണ്ടു നിറയട്ടെ. കർത്താവിന്റെ ബലിപീഠത്തിൽ യാഗവസ്തുക്കളായി അവരെ ദഹിപ്പിക്കുവാൻ അതു ശക്തമാകട്ടെ. അങ്ങനെ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു മുമ്പേന അവർ അവന് അത്യന്തം അംഗീകാരയോഗ്യരും പ്രിയരുമായിത്തീരും - (R 2289:3) സങ്കീ.119:137; എബ്രാ.3:2-6.

നവംബർ 23

ദൈവേഷ്ടം ചെയ്തു വാഗ്ദത്തം പ്രാപിപ്പാൻ സഹിഷ്ണുത നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യം - എബ്രാ. 10 : 36

ദൈവേഷ്ടം ചെയ്യുന്നുവോ എന്നതുമാത്രമല്ല പരിശോധന എന്ന് ഇവിടെ നാം കാണുന്നു. പിന്നെയോ ആ സ്ഥാനത്ത്, നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലും ഇച്ഛാ ശക്തിയിലും സ്വഭാവസംബന്ധമായി ആ ലാക്കിലോളം എത്തിയശേഷം (ജുഡസംബന്ധമായി ഭാഗികമായി മാത്രമായാലും) ക്ഷമാപൂർവ്വമായ സഹിഷ്ണുത കൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രമാണമായി കൈക്കൊള്ളണം, ഏതു സാഹചര്യങ്ങളിലും അവസ്ഥകളിലും ജീവിതമാനദണ്ഡമായി കാണണം. അപ്പോൾ മാത്രമാണ് രാജ്യത്തിനു നമ്മെ യോഗ്യരാക്കുന്ന ഹൃദയാവസ്ഥയിൽ നാം എത്തുന്നത്. യാക്കോബ് അപ്പൊസ്തൊലൻ പറയുന്നു : “ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശോധന സഹിഷ്ണുത ഉളവാക്കുന്നു”. അതായത് വിശ്വാസം പരിശോധനയിൽ പിടിച്ചുനിൽക്കുന്ന പക്ഷം സഹിഷ്ണുത എന്ന ഈ സ്വഭാവഗുണത്തിനു കാരണമാകും. മറിച്ച് ക്ഷമാപൂർവ്വമായ സഹിഷ്ണുത എന്ന ലക്ഷ്യത്തിൽ നാം എത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസം പരിശോധനയെ തൃപ്തികരമായി ചെറുത്തുനിന്നിട്ടില്ലെന്നും നാം രാജ്യത്തിനു യോഗ്യരായിട്ടില്ലെന്നുമാണ് അർത്ഥം - (R 2792:1) യാക്കോ.1:2-4; എബ്രാ.12:1-3.

നവംബർ 24

അതുകൊണ്ട് എനിക്കു ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും കുറ്റമില്ലാത്ത മനസ്സാക്ഷി എല്ലായ്പ്പോഴും ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നു - അപ്പൊ. 24 : 16

നമ്മുടെ വീഴ്ച ഭവിച്ച പ്രകൃതിയുടെ മറ്റൊല്ലാ വ്യാപാരങ്ങളുമെന്ന പോലെ നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷിയും നിയന്ത്രിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷിയും നിയന്ത്രിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെങ്കിൽ അതിന് ഒരു മാനദണ്ഡം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഡയലിൽ മണിക്കൂറുകൾ ശരിക്കു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു വാചുപോലെയാണ് മനസ്സാക്ഷി. എന്നാൽ സമയ നിർണ്ണയത്തിലുള്ള സൂക്ഷ്മത അതിന്റെ മെയിൻസ്പ്രിങ്ങ് ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം ശരിയും തെറ്റും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷി സന്നദ്ധമാണ്. ദൈവവചനം അനുശാസിക്കുന്ന പ്രകാരം സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണത്തിനനുസരണമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പുതിയ ഹൃദയമാകുന്ന മെയിൻ സ്പ്രിങ്ങിനാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമേ തെറ്റിനെയും ശരിയെയും സംബന്ധിച്ച മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശബ്ദം സ്വീകാര്യമാകൂ - (R 2735:1) റോമ.2:1215; 1.യോഹ.3:1822.

നവംബർ 25

പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ “ഞാൻ ദൈവത്താൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു” എന്ന് ആരും പറയരുത്. ദൈവം ദോഷങ്ങളാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവൻ ആകുന്നു; അവൻ ആരെയും പരീക്ഷിക്കുന്നതുമില്ല - യാക്കോ.1:13

യുക്തമെന്നു സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവു കരുതുന്ന പരീക്ഷകളും പ്രതിയോഗിയായ പിശാചുമൂലമുള്ള പരീക്ഷകളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ദൈവത്തോടും നീതിയോടുമുള്ള വിശ്വസ്തതയെ പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ളതാണ് ആദ്യത്തേത്. അവയെ നേരിടുന്നവരുടെ അനുഗ്രഹത്തിനും സഹായത്തിനും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്. നീതിയോടുള്ള വിശ്വസ്തത തെളിയിക്കാൻ അത് അവർക്ക് അവസരം നൽകും. പിശാചിൽനിന്നുള്ള പരീക്ഷകൾ നേരെ മറിച്ച് തിന്മയിലേക്കും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളിലേക്കും ഉള്ള കുണ്ടുകളും കുടുക്കുകളും ആണ്. അത് ഇരുളിനെ വെളിച്ചവും വെളിച്ചത്തെ ഇരുളുമാക്കി കാണിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ അന്യഥാ ധരിപ്പിച്ചും തിന്മയിലേക്കു പ്രലോഭിപ്പിച്ചും ദൈവം ആരെയും പരീക്ഷിക്കുന്നില്ല - (R 3297:5) മത്താ.4:1-11; 26:71; 1.കൊരി.10:13

നവംബർ 26

“നിന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നത് എന്ത്” എന്ന് യഹോവ മോശയോട് ചോദിച്ചു - പുറ. 4 : 2

ഒരുവൻ കർത്തൃസേവനത്തിൽ ഏറെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ ഒന്നാമതായി അതിനു യോഗ്യനായിത്തീരുവാൻ അവൻ ഉത്തരോത്തരം ശ്രമിക്കട്ടെ. സൗമ്യതയിലും താഴ്മയിലും ഉത്സാഹത്തിലും അക്ഷീണമായ തീക്ഷ്ണതയിലും ആത്മപരിത്യാഗപരമായ കർത്തൃശുശ്രൂഷയിലും അവൻ, ദൈവം സ്നേഹിക്കയും മാനിക്കയും ചെയ്ത മോശയെ അനുകരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ ബുദ്ധിമാനായ ഒരു കാര്യവിചാരകൻ ഇതിനായി തനിക്കു സഹജമായ കഴിവുകൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുവാനായിരിക്കും ശ്രമിക്കുക. കർത്താവികൾ നിന്നു തന്റെ മുന്നേറ്റത്തിനുതകുന്ന ഒരു അത്ഭുതസിദ്ധി അവൻ പ്രതീക്ഷിക്കയില്ല. അങ്ങനെ പ്രകൃത്യാ തനിക്കില്ലാത്ത ഒരു സിദ്ധി കൈവരാനായി കാത്തിരുന്നു സമയം പാഴാക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു താഴ്മയും തീക്ഷ്ണതയും വഴി, കർത്താവിനോടും അവന്റെ ദൗത്യത്തോടുമുള്ള പ്രിയം വഴി, അവന്റെ ശക്തിയിലുള്ള വിശ്വാസം വഴി കർത്താവിന് ഇഷ്ടമാകുന്ന ശുശ്രൂഷയുടെ ഏതു തുറയിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാനും പ്രയോജനപ്പെടാനും സന്നദ്ധമായ മനോഗതിക്കായി ആഗ്രഹിക്കാം - (R 1651:4, 2904:4) മത്താ.25:14,15; റോമ.12:6-8.

നവംബർ 27

സകലപ്രാർത്ഥനയാലും യാചനയാലും ഏതു നേരത്തും ആത്മാവിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചും അതിനായി ജാഗരിച്ചും കൊണ്ട് സകല വിശുദ്ധന്മാർക്കും എനിക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയിൽ പൂർണ്ണസ്ഥിരത കാണിപ്പിൻ - എഫെ. 6 : 18

നമ്മുടെ വാക്കുകളിലും പ്രവൃത്തികളിലുമെല്ലാം പ്രാർത്ഥനയുടെ ആത്മാവുണ്ടായിരിക്കണം. അതായത് ജീവിതസംബന്ധമായ ഏതു വിഷയത്തിലും മാർഗ്ഗദർശനത്തിനായി ഹൃദയം നിരന്തരം കർത്താവുമായി സമ്പർക്കത്തിലായിരിക്കണം. നാം ചെയ്യേണ്ടതെന്തും കർത്താവിനു പ്രസാദകരമാകുംവണ്ണം ശക്തിയോടെ ചെയ്യാൻ ഇതുമൂലം കഴിയും. പ്രലോഭനങ്ങളിൽ ഒരു പരിചപോലെ ഇതു നമുക്കു രക്ഷാകവചമായിരിക്കും. അല്ലാത്തപക്ഷം അവ നമ്മുടെ സഹനശക്തിക്കു ഹാനിയായിരിക്കും. ഒടുവിലായി നാം ദുഷ്ടനിൽനിന്നു വിമോചിതരായി ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ സ്ഥാനം കണ്ടെത്താൻ ഇതുമൂലം ഇടയാകും. “പരീക്ഷയിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കാൻ ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ” എന്ന കർത്തൃവചനം വീണ്ടും വീണ്ടും സ്മരിക്കയും പ്രവൃത്തിപഥത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യാം - (R 2775:5) കൊലൊ.4:2-6.

നവംബർ 28

അവൻ സ്വസ്ഥത നൽകിയാൽ, ആകുലപ്പെടുത്തുവാൻ ആർക്കു കഴിയും? - ഇയ്യോ. 34 : 30

മഹാസമുദ്രത്തിൽ പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന കൊടുങ്കാറ്റുപോലെ മനസ്സിന്റെമേൽ ആഞ്ഞടിക്കുന്ന അലമാലകൾക്കു മദ്ധ്യേ ശാന്തത നൽകുവാൻ “സകല ആശ്വാസങ്ങളുടെയും ദൈവമായ” യഹോവയ്ക്കല്ലാതെ ആർക്കു കഴിയും? ആപത്തിൽപ്പെട്ട സമുദ്രസഞ്ചാരികളെപ്പോലെ നാം അവനോടു നിലവിളിക്കുകയും അവൻ നമ്മെ ആഗ്രഹിച്ച തുറമുഖത്ത് പ്രശാന്തതയുടെയും ദൈവത്തിലുള്ള സമാധാനത്തിന്റെയും വാഴ്ത്തപ്പെട്ട തുറമുഖത്ത് സുരക്ഷിതരായി എത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏതു നിലവിളിക്കുമുള്ള മറുപടിയായിട്ടാണ് നമുക്കു സമാധാനം നൽകപ്പെടുന്നത്? ആകുലകാരിയായ സന്ദർഭങ്ങളെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞു കിട്ടണമെന്ന പ്രാർത്ഥനയല്ല ഇത്. എന്തെന്നാൽ മനുഷ്യാത്മാവിന് ആ വിധമുള്ള സമാധാനം ദൈവം എപ്പോഴും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ആ മാർഗ്ഗം എപ്പോഴും ഉത്തമമായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ആർക്കും ഭഞ്ജിക്കാനാവാത്ത ഒരു ശാന്തതയ്ക്കു വഴിയൊരുക്കുന്നതിൽ തോൽവി പറ്റാത്ത ഒരു നിലവിളിയുണ്ട്, സ്നേഹപൂർവ്വം വിശ്വാസത്തോടെ വിവാദമോ പിറുപിറുപ്പോ കൂടാതെ ദൈവത്തിനു വിധേയപ്പെടുന്ന മനോവൃത്തികുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണത് - (R 2058:3) സങ്കീ.46.

നവംബർ 29

വിശ്വാസത്തിന്റെ സ്വീകാരം നാം മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊള്ളുക; വാഗ്ദത്തം ചെയ്തവൻ വിശ്വസ്തനല്ലോ - എബ്രാ. 10 : 23

സ്വഭാവസംസ്കാരം സംബന്ധിച്ചായാലും ഭാവിമഹിമ സംബന്ധിച്ചായാലും നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്കെല്ലാം ആധാരം ദൈവവാഗ്ദാനമാണ്. ഏതെങ്കിലും അളവിലോ അർത്ഥത്തിലോ വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്കു വഴങ്ങാൻ ഇടയാകാതിരിക്കേണ്ടതിന് ഇതിനെ നാം വിലമതിക്കണം. സത്യത്തെ അതിന്റെ അക്ഷരത്തിൽ മാത്രമല്ല ആത്മാവിലും പിടിച്ചുകൊള്ളണം. സത്യത്തെ അതിനോടുള്ള പ്രതിപത്തിയുടെ പേരിലാണ് പിടിച്ചുകൊള്ളേണ്ടത്. അതു രമ്യവും ശ്രേഷ്ഠവുമെന്നപോലെ സത്യവും ആയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ പ്രതിപത്തി. ക്ഷമാപൂർവ്വമായ സഹിഷ്ണുതയുടെ പ്രാമാണ്യം നാം ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കരുത്. ഇതുമൂലം ക്രിസ്തീയമായ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ ഉളവാകുവാനും അവ പ്രവൃത്തിപഥത്തിലാകുവാനും കഴിയുമെന്നു മാത്രമല്ല, ദൈവം നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി അനുവദിക്കുന്ന ക്ലേശങ്ങളും പരീക്ഷകളും സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്യാനും ഇടയാകും. ഇത് അതിപ്രധാനമാണെന്നും ഇതിന്റെ അഭാവത്തിൽ പൂർണ്ണസ്നേഹത്തിലെത്താനോ, അതു നിലനിറുത്താനോ കഴികയില്ലെന്നും അവൻ നമുക്കു വിശദമാക്കിത്തരുന്നു - (R 2793:3) 1.പത്രോ.4:12- 16; 1:5-9

നവംബർ 30

കണ്ടാലും, യുഗാവസാനത്തോളം എല്ലാ നാളും ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ട് - മത്താ. 28 : 20

വിതയുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നവന് കൊയ്ത്തു സംബന്ധിച്ചും അതിൽ ഒട്ടും കുറയാത്ത താത്പര്യവും ശ്രദ്ധയും ഉണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട്, സത്യത്തിന്റെ അറിവാൾ തളരാതെ ധൈര്യമായി കൈയ്യിലേന്തു. നാം കർത്താവിന്റെ വേലക്കാരാണെന്നും കൊയ്ത്തിന്റെ ചുമതല നമുക്കല്ലെന്നും, കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്ന വിളഞ്ഞ മണികൾ ശേഖരിക്കാൻ ഊർജ്ജിതമായ ശ്രമം കാഴ്ചവെയ്ക്കേണ്ടവർ മാത്രമാണ് നാമെന്നും ഓർമ്മിക്കുക. അദ്ധ്യാനം വളരെയും അതുകൊണ്ട് കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്ന മണികൾ ചുരുക്കവുമെങ്കിൽ ആ ചുരുക്കം പേരെപ്പറ്റി നാം അധികം സന്തോഷിക്കണം. അമൂല്യവും ദുർലഭവുമായതിനെ സ്നേഹിക്കാനും അതിനെപ്പറ്റി അഭിമാനിക്കാനും നാം പഠിക്കണം. ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ ആവുന്നത്ര ഇത്താനം നാം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുമ്പോൾത്തന്നെ അവന്റെ വേലയിൽ നമ്മെ പങ്കാളികളാക്കുന്നതിൽ കർത്താവിന്റെ ലക്ഷ്യം, നമ്മെ കൊണ്ടുള്ള ജോലിനിർവ്വഹണത്തിലുപരി ആ പങ്കാളിത്തം വഴി നമുക്കുണ്ടാകുന്ന അനുഗ്രഹമാണ് - (R 2811:4) അപ്പൊ. 22:1-7.

